

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокое число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділь і руских свят
о год. 6-й пополудни.

Редакция, адміністрація і
експедиція «Руслана» під ч. 9
ул. Коперніка. — Експедиція
місцева в Агенції Ляндовского
в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє. —
Рекламації неопечатані вільні
від порта. — Оголошеня зви-
чайні приймають ся по ціні
10 кр. від стрічки, а в «Наді-
сланім» 20 кр. від стрічки. По-
дяки і приватні донесеня по
15 кр. від стрічки.

Становище руского св'ященника
в суспільности.

I.

Навіть дикі народи, котрі не мають найменшого поняття про яку таку культуру і поступ, відносять ся до жерців, що то серед темної маси народу проповідують якийсь культ висшої сили, з почесністю та пошанованем. Алеж бо народи культурні, ставши панамі якої заморської країни, заселеної диким народом, що придержує ся зовсім иньшої релігії чим завоювателі, старають ся пошанувати тих, що стоять на чолі або у службі культу якогось божества, хотяй може в душі або в тісних східинах сьміють ся з релігійного поняття та образування простої маси народу. Найліпший примір маємо на Англичанах, котрі в Індиях оточили будаїзм повним пошанованем і почесністю, а приверженців Нірвани та слуг Будди поважають так, як поважає їх простий нарід. Ба що більше, Англичани навіть полишили суспільні порядки і погляди та поділи на касту ненарушені, оточуючи перші касту достоїнством та почесністю, полишаючи їм привілеї та їх забобони і пересуди. Навіть найзавзятіший витязь зважає на душевне переконане свого найтяжшого ворога і звичайно полишає ему св'ятість его релігії ненарушеною. І се власне вказує, що чоловік не є худобою але висшим еством, котре поборовши свого противника, не роздирає его на кусники, але полишає его в супокій з тим, що ему миле і найдорожше. Тим більше суспільність християнська а до сего ще і католицька повинна по християнськи вести ся з братнім християнським і католицьким народом.

Ба що більше, на християнській суспільности лежить св'ятий обов'язок пособляти меньшому і слабшому братови, а не томити его та майоризувати. Св'ященники, що голосять Христову науку, служать одно-

му Богови, одній Церкві, одному жертвенникови без різниці, якого вони обряду, повинні взагалі без вгяду на народність, касту та класу мати належне пошановане; инакше суспільність дає про себе як найгірше свідощтво, бо своїми вчинками понижуючими св'ященство другого обряду або і другої нації вказує, що у неї релігія, її св'ятість, її мораль і догма не могла переняти душі і серця, але лишила ся в самих голих словах, котрі не можуть нікого заспокоїти, щоби вони були не знати як солодкими та приманчивими, сли діла їм противорічать та вказують цілком на що иньшого. Нині фарисейским словам, медовим приреченням, голословним голошенням про братство, любов, добро другої нації ніхто не вірить, ба навіть ніхто не бере тих найкрасших та найсолодших слів на серію, сли не скріпить ся їх ділами і відповідними вчинками.

Доля лукава злучила Русинів так міцно з другими народами, понутала їх та помішала з сусідами, що відлучити та відділити Русинів від других націй не второпав би сам наймудріший Соломон. А вжеж історична Немезіс найтісніше злучила нас з Поляками, з котрими Русини прожили нять соток літ з накладом. Навіть тогди коли Польща впала та стратила свою державну самостійність, Русини зв'язані обставинами, konieczностями державними та законами не змогли відчахнути ся від Поляків, але приневолені жити з ними в куші на одній землі, на одній загороді а деколи і під одним дахом. Та всеж то не було би так великим злом, коби між народами а особливо між геґемонами і корифеями була тільки вирозумілість, християнська любов та вгяд на добро загалу.

Житє культурне Русинів розвинуло ся цілком на иньших точках чим житє других народів западної Европи. Культура, прогрес освідомлення мас народа тісно злучені з Церквою, бо в нашім житю національним по ренегатстві можливої шляхти,

по відступстві кармазинів і можних, лишив ся тільки св'ященник і хлоп. І той св'ященник ділив долю мужика в кожній добі; він терпів і стогнав з мужиком в татарських і монгольських ясирах і полонях; переносив тяготу середньовічних феодалних порядків, яку на нашу землю занесла шляхта, стогнав під напором панщини, бідноти та гонення. Дятого мужик наш від віків прилягав серцем і душею до свого св'ященника і Церкви, тай в чорних хвилях свого життя, в найстрашніших лихоліттях старав ся в домі св'ященника (на приходстві) знайти як не поміч то бодай розраду і потіху на своє зболіле серце. Правда бідний, погорджений від других станів можних руский св'ященник дуже часто не міг мужикови помочи материяльно, але о много більшу і важнішу поміч чим золото і срібло, бо поміч душевну: захохоту до постійности, упованє на Бога, Христову терпелівість, науку прощати найтяжшому ворогови, науку о любові ближнього нїс руский св'ященник своєму діткненому нещастем або горем нарохиянинови.

Алеж бо найбільша радість, яка спіткала мужика не минала так, щоби він нею не поділив ся з своїм пан-отцем. А на се маємо ми найлучший доказ в розличних народних обрядах тісно злучених з обрядами церковними, в котрих бере участь св'ященник і тіпиться разом з веселими і щасливими, або тужить-плаче в їх нещастях. Се власне зробило з руского мужика людину наскрізь релігійну. Правда і руский пан-отець не був ангелом або св'ятим, однак нарід умів витолкувати собі своїм хлопским розумом его похибки, нераз може і нещасте (за часів Польщі) і відносив ся до св'ященника з пошанованем і любовію так, що ми сьміло можемо назвати відносини нашого мужика до свого св'ященника відносинами дитини до батька.

II.

Правда такі щирі, приязні в більшій

6)

Думки і пісні

АМВРОЗИЯ МЕТЛИНСЬКОГО.

Ой в полі могила з вітром говорила:
Повій, вітре, ти на мене, щоб я не чорніла;
Щоб я не чорніла, щоб я не марніла,
Щоб на мені трава росла, та ще й зеленіла.

I. Бандура.

Єремії Галці.

(>Думки и пісні< стр. 39—40.)

Кому як не тобі рідкоханку,
Отею виспівував би я сьпіванку?

Та чи ви вже, братця, не чували
Про старого козака-сьпівачу?
Вспоминім — лиш його йому ж в дяку!
Бо вже які й чули, позабували...

Про гетьмана, чи про гайдамаку
Дід заспівав, в бандуру заграє, —
Плаче бандура, мов оживає:
Жаль візьме дитину, візьме і бурлаку!

Його бандура, схоче він, завиве,
Його бандура й вороном закриє,
Мов та дитина, жалібно плаче...

Слезі полюють ся, серденько нисе...
Деж ти дівав ся, та старий сьпіваче?
Ой засьпівай нам про життя козаچه!

II. До Вас.

(>Думки и пісні< стр. 41—43.)

Будьте — здорові, дядьки та братця!
А дайте — лишень за бандуру узять ся,
Та на бандурі розіграють ся,
В старині-бувальщині покохаться ся!

Ой не лізь, дядьку, в високий хати,
Бо там із тебе будуть глумувати!
Ой, не лізь, дядьку, в панські хорони:
Там не чувати дідівської мови!

Возьми, дядьку, гострий спис,
Сядь на коня, та-й у ліс!
Там на волі, на просторі
Скарати-мемо доволі;
Долі в полі снати мемо.
Собі долі шукати мемо!

За білії руки панянок нам не водити
От по тому гладенькому ніби скло помості...
Нам, братця, нам, братця, вже нам не ходити
Та до панів, до панів тих великих у гості;
Нам, братця, нам, братця, під конем трошити
Ворогів наших невірних проклятиї кости...

Або в морі
На просторі
Цареві служити,
Славоньки собі шукати;

Ворога губити,
Та щоб наших було знати!

Гей, братця, гей, братця, то наша дорога,
А не місце тепле в панського порога!

III. Зрадник.

(>Думки и пісні< стр. 44—45.)

Хто тебе, родино, рідний зневажає,
Хай той на чужині серця не має,
Та щоб до кого в горі притулити ся,
Та щоб було з ким горем поділити ся!

Хто свою віру, хто край свій покине,
Хай той без роду на чужині згине,
Згасне його око, душа почорніє,
Замре його голос, серце зотліє!

Він од Бога долі не знати ме;
Тільки од Бога кари він ждати ме!
Де він стане, де він гляне —
И чорний ворон літатиме стане!

Хтось ворону його вкаже,
Заздалегідь уже скаже:
Отто ваша
Буде папа!

Як його злії кари карати муть,
Батьки й малим дітям казати муть,
З хрестом вони казати муть зтиха:
Оттак, діти, не дай Боже лиха!

частини родинні відносини нашого народу до свого священства були декому не по нутру, бо руске священство хотів не конче колись дуже образоване, уміло хорошо орієнтувати ся у всяких ділах церковних і національних і вело звичайно нарід простою дорогою до назначеної цілі серед найбільшого вороговання і напасти. Від найдавніших часів намагалися противні нам сили зломити між народом і простими масами люду вплив і значіння руского «священника» щоби опісля можна було дійти до założеної та всесторонньо обдуманної цілі. Однак тверда руска природа, довіра мужика до свого священства, його консерватизм показували ся твердими понад всі змагання загорілих голів. Ба що більше всякі можливі політичні експерименти роблені нераз на тлії нашої суспільності робили так мужика як руского священника недовірчивим, осторожним, але притім всім консеквентним, терпеливим та уніженим. Противники наші називали се дволичем та византизмом, а ми мусимо назвати конеквентністю.

Як могло було би ся розвинуло діло Унії між нашим цілим народом на цілій Русі-Україні если би тільки загоріли голови в колишній Польщі були не над'уживали того святого і великого діла до цілий державних, личних, а деколи навіть не конче чистих і ясних. Ми є певні, що ціла Русь-Україна була би нині католицкою, тільки колиб по стороні можних та пляхти було троха більше щирости, терпимости, виrozumілости та пошановання переконання другої нації. А хто знає, чи і сама Польща не стояла би до нині, бо таким способом обминуло би ся було тих страшних братоубийчих козацких війн, що підняли корінь польської Речі посполитої.

Над тим, — що минуло та загуло, — нема нам що падкати та побивати ся, бо воно відай уже ніколи не верне ся, але застановитись над тим, що нині діє ся, змушає нас конеквентність. Кождий здоровомислячий чоловік признати мусить, що нині не тільки руска але і польська суспільність переживає якісь дивні, страшні і прикрі часи. Се, про що ми перед десятима ще літами слухали наче про казку, перед чим дрожала чесна душа, та з переляку було міцніше серце, деякі люди старають ся нині ввести в житє, пересадити під стріху нашого селянина. А щоби робота їх пішла легше і скорше вони вказують напому хліборобови єго бідноту, малюють яркими красками єго кривду, заподіяну панамі, урядом а священством, та старають ся єго відорвати від віри, Церкви і священника. Взагалі нині по наших селах метушня між селянами, бесіди, толки, поговірки та розличного рода нарікання. Непросвічені

ний мужик хватає все, слухає та покиває головою, не знаючи часами, що з собою зробити. Горачійші відразу пристають до радикалів, і стають самі апостолами і проповідниками тої модерної у нас науки, розважнійші колибають ся, не знаючи, що з собою зробити, удають ся дуже часто до свого душпастиря о пораді.

(Далі буде).

Про Славянський християнсько-народний Союз.

(+) Славянський християнсько-народний Союз зібрав ся був по замкненню ради державної в четвер на засіданні під проводом пос. Барвіньського (управляючий в червці союзом Др. Шустершич був тоді на авдієнції у царя з іншими предсідателями клубів парламентарної більшости). Принято до відомости, що по мисли ухвали запавшої на попереднім засіданню Союзу парламентарна комісія більшости узнала себе на час ферій парламентарних неустаючою а предсідателі клубів більшости творять субкомітет, котрий має наглядати за всіма політичними подіями в тім часі, щоби не допустити правительства до розбиття парламентарної більшости і творення нової з виключенням котрої небудь з дотеперішних груп.

Славянський Союз ухвалив, щоби три предсідателі (Барвіньський, Булат і Шустершич) були за час ферій в тіснім контакті а в важних справах покликували до поради парламентарну комісію Славянського Союзу.

Рішено також, що одна з трьох груп (Русини, Хорвати, Словінці) не може предприняти ніякого важного кроку політичного без взаємного порозуміння з іншими групами.

Тим способом обезпечено тривалість дотеперішньої більшости парламентарної і виключено всяку можливість заходів, щоби н. пр. втягнути до більшости парламентарної Штайнвендериянів коштом Словінців, або Італіянів коштом Хорватів.

Вісти політичні.

По кілька-тижневім відпочинку мають розпочати ся угодові переговори межі Чехами а Німцями. Німці яко перше укліве угоди кладуть відкликане язикових розпоряджень. Они мали вже виготовити навіть свою програму язикової рівноправности. Німці годили би ся на такий проєкт. Ческе королівство мало би поділити ся на три округи, а то ческий, німецький і мішаний. В ческім окрузі мав би бути ческий язык урядовим так в урядованню зі сторонами як і в внутренній службі, в німецькім окрузі так само німецький, а в мішанім окрузі обовязували би видані язикові розпорядження. Крім того міг би кождий Чех вносити в німецькім окрузі ческе

подане і жадати полагождення справи в ческій мові а таке саме право мали би Німці в ческім окрузі. Суди другої інстанції мають поділитися після населення на ческі, німецькі і мішані.

Говорять тепер про деякі зміни в намістництвах. На місце гр. Жигмонда Туна в Сольногороді має прийти єго син Йосиф, а на місце президента Каринтії, бар. Шмідта, має пійти гр. Гоес, президент Буковини.

У Відні відбуло ся 7. с. м. віче соціалістів. З руских послів взяв участь п. др. Ярославич. П. Дашинський реферував о парламентарній діяльності соціалістів і сказав, що соціалісти не мають ніяких взглядів для теперішнього правительства і для парламентарної більшости і що в будучности прилучать ся також до кождої обструкції, сли буде ходити о те, щоби повалити правительство або ослабити більшість. Партия єго годить ся на ревізію конституції, але жадає, щоби та ревізія відбула ся на основах соціально-демократичних. Адлер, жид, говорив, що соціалісти мусять вести борбу против священства, милітаризму і в напрямі охорони робітника.

В часі лат. Зелених свят настав і триває до нині страйк трамваєвої служби. В справу вдав ся лично Люеґер але без ніякого успіху. Трамваєвий рух устав цілковито. Причиною страйку мала винагорода і тяжкі услівя служби. Дирекция трамваєва оголосила, що уважає всіх страйкуючих за увільнених від служби.

В французькім парламенті дійшло до прикрої сцени. Соціаліст Жероль за оклик, кинений в парламенті: «Всі ви разом з правительством є піпонами!» Жер. візваний президентом палати до відклику сих обидних слів, не відкликав їх, — і зістав засуджений палатою на ціло-місячне видаленє з парламенту. Жероль не хотів сам вийти, тож увійшла ґвардия до парламенту і впровадила єго. Жероль опускав сально кличучи: «Най живе соціална республіка, ганьба лайдкам з більшости». Прочі соціалісти обступили трибуну президента і кричали: «До димісії!» «Ще слівце, — відозвав ся президент — а пійдете за Жерольом. Крики замовкли а провідник соціалістів Jaures зажадав голосу. О чім? — спитав президент. — «Хочу виказати, що знасилувано ту права посла». — Президент не дав голосу, бо на порядку деннім не була та справа поставлена. Цілом инакше закінчила ся авантюра в Франції як в австрійськім парламенті. Конєць авантурі положено завдяки заостреному регулямінові.

В Іспанії в сенаті вибили ся оноді по лиці міністер заграничних справ, кн. Тетуан з сенатором Комосом. Наслідком тої афери Тетуан не міг позістати в своїм уряді, а понеже ніхто не хотів обняти по нїм теки, бо ситуація по причині Куби і республіканських тенденцій в краю є дуже прикрою, то ціле міністерство подало ся до димісії. Королева поручила Саґасті зложити новий кабінет, але він мав заявити, що лише тоді приложити руку, сли на Кубі приверне ся

Оттак, діти,
Не робіте!

Зрадник од людий ласки не знати ме;
Сам він од себе в пуці ткати ме...
Його рідне слово в пісні не гріти ме,
Йому пісня в серці углем горіти ме...

IV. Степ.

(«Думки и пѣсни» стр. 46—7.)

Ідемо з батьком степом серед ночі,
То як мій коник заграє, заскаче,
Зараз чогось мому батькові в очі
Сльози навернуть ся, мов він заплаче...
«Чи не спитав
Чого плаче
Він, козаче?»

Ох, чи знаєш, каже, хлопче,
Який степ твій коник топче?
«Щож він каже,
Коли зна вже?»

Хто тут бив ся, в степу мчав ся?
Хто втікав, кого лякав ся?
«Одже — й чули,
Та забули...»

Чув чиї отее могили,
Чув, чого тут вовки вили?...
«Бач, від чого
Він, небого —»

Колісь, мій синку, ми ті могили
Трупом та трупом начиняли;
Колісь, мій синку, ми в ті могили
Злих ворогів, було, спати клали...

«Бач, од чого
Край могили
Вовки вили!»

V. Кладовище.

(«Думки и пѣсни» стр. 48—9.)

Дивлють ся з неба ясененько срібні зірки;
Мають-білють над могилками хустки.
В тих могилах по-під чорними хрестами
Труни та труни все з козаками з молодцями.
Як-то в Великдень засвітять впершу свічки,
Як в усі дзвони вдарять, — встають козаки:
В того шаблоса при боці, той з батіжком;
А про-між ними вже дехто є й без чуприни...
Як ото вийдуть вони на світ з домовини,
Гомін як в бурю і грім луною кругом:
Чи батьками отті Німці загнущались,
Що чуприни вражі діти оддурались?
Трохи й краєчі були, й єю потіпались!
Колісь єю з України нечисті ми змїтали,
Тільки що із головою її віддавали.

VI. Спис.

(«Думки и пѣсни» стр. 50—1.)

У батька є гострий спис,
А довгий спис, довгий, та не єє!
Бо як на стїні повис,
Щось довго вже... в ділі не буває!

А мати як візьме спис
(Вона павутину їм змїтає):
«Лихий його нам приніс»,
Батько каже, й сумно поглядає...

А сотник раз зирк на спис —
Як крикне, мов в серце спис ветромив ся!
Вхопив, на коня, та в ліс,
І всю ніченьку в пушах носив ся...
Він вранці вернув нам спис:
Ману напустив (каже) біс:
І сам я не знаю, як сказив ся!
А батько мій і проговорив ся:
«Давно вже костий він не ламає!»
Е! бач (я на думці), чом не єє...

VII. Чарка.

(«Думки и пѣсни» стр. 52—3.)

Є в нас, братця, чарка на полиці;
Та вона та чарка, срібна-старосвітська!
В старину жили батьки в світлиці,
Її частували єю вони ціле військо, —
І по повній козаченьки вишвали,
Й наших батьків Гетьманами наставляли...
Далі дужче й дужче вони гомоніли,
Поки вони на вороних та не сіли...
Далі на орду літали,
Орду тую побивали!
Срібна чарка по столові впять ходила,
Громадонька веселенька гомоніла!...
Вже з якого часу нема того війська;
Позосталась тільки чарка старосвітська!

ГАЛИЦЬКИЙ КРЕДИТОВИЙ БАНК

приймає вкладки на

КНИЖОЧКИ

і опроцентовує їх по

3 26—?

4¹/₂% на рік.

За добірне оружє
СРІБНИЙ МЕДАЛЬ.

Робітня рушникарска

В. Шадковський

і С. Копчинський

у Львові, площа Бернадинська число 1.

Виробляє і удержує на складі випробоване мисливське оружє всіляких системів, як також переробляє зі старих на найновіші системи.

Замовлення і репарації так в місці як і на провінції виконує скоро і старанно. 152 5—10

„ДНІСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львові в домі „Просвіти“ Ринок ч. 10.

перше і одинокє руске товариство асекураційне припоручене Всч. Духовенству і всім вірним через Ем. Кард. Митр. і Преосв. Еп. Ординарияти всіх трех Епархій, обезпечує будинки, худобу, господарські знаряди, збіжжє в зерні і солоді, сіно в стогах і будинках против шкідливого вогню за можливо найнижшою оплатою.

Школи ліквідують ся і виплачують ся сейчас по пожарі а договори заключені з першими Товариствами контрасекураційними подають „Дністрові“ можливість обезпечувати і виплачувати і найвищі суми.

Поліси „Дністра“ приймає Банк краєвий при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечити ся через „Дністеръ“ після всіх можливих комбінацій в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає як найкористітійші услів'я і видає поліси і квіти в руській мові.

Товариство взаїмного кредиту „Дністеръ“ стоваришенє зареєстрованє з обмеженою поручкою, приймає від своїх членів і третіх лиць вкладки до опроцентования по 5%. Гарантія цілковита. Удїли по 50 корон. Позички удїляють ся тільки власителям реальностей, вільних від тягарів, за поручкою двох членів. З позичок відтїгає ся десята часть на удїл.

Зголошення о удїлені агенції в місцевостях де „Дністеръ“ не є заступлений, приймають ся. (40—?)

Т. А. КАЛІЧЕК.

Робітня

убрань жіночих

у Львові, Ринок ч. 25.,

(І. поверх)

приймає всілякі замовлення і виготовляє їх з густом і елеганцією після найсвіжіших журналів. 51—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовлення і посередничить в закупівлі:

Світло церковне

впрост з фабрики Іа по 70 зр., Па по 64 зр. за 100 кіл. Іосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку Іосо місце продукції.

Зі складів висилає: **КАВУ** по 5 кіл. посылках почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко **ВИНО** в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Інші товари по умірених цінах. 37—?

Новости на дамські сукні сезонові!

Матерії вовняні, Зефіри, Батисти, Піки, Кретони, Перкалі, Брокати

АНТІН ПІЗУНЬСКИЙ

Львів,
Академічна 12.

Парасольки, Рукавички, »Фігара«, ковчирі коронкові, Паски, Фартушки.

Магазин багато заосмотрений.

Ціни низькі, конкуренційні.

131 7—47

Спеціаліст обуви непромакаючої власного винайдєня!

ІВАН ЯРИМОВИЧ

склад і рукодільня обуви мужескої, дамської і для дітей
у Львові, пл. Бернадинська ч. 10.

(напротів ул. Пекарської)

має честь повідомити отсім Вп. Публіку, що вирабляє **ОБУВУ НЕПРОМАКАЮЧУ** власного винайдєня, з всякого рода шкір, як: **Обувє** мужеске і дамске, також **чоботи** з холявами тревали, надмірно легкі і по цінах дуже приступних.

Також приймає до відновлення і направи **Кальоші** і **Плащі** кавчукові, всякі гумові приряди як також аельовани обуви кавчуком.

Всякі замісцеві замовлення виконує в можливо як найкороттій часі.

Дякуючи за дотеперішні ласкаві загляди, і поручаючись на дальше, остаю з глибоким поважанєм

Іван Яримович.

129 2—10

Спеціаліст до направи кальошів і плащів кавчукових.

Болеслав Янковський

Робітня рушникарска і продаж оружя

у Львові

ул. Чарнецького

число 2

поручає стрілецьке оружє всіляких системів під випробованою і управильненою гарантією. Продаж **лусок набоевих**, машинок до набивання і закручування. Реконструовані набой, рівнож мірки на порох примінені до калібру. — Всякі репарації приймає ся під гарантією. 6—10

Вже появилася з друку

РУСКА КУХАРКА

або

Школа варєня по руски

містить 41 знаменитих зуп.

Всі печені, які тільки можливі: Волові, баранячі, вєпрові і т. д.

Байцованє шинок, робленє знаменитих кишок і ковбас і т. п.

Мучні і яєчні страви

Блини — Пизни і т. п.

Знамениті рускі пироги печені з сиром, капустою і т. п.

Робленє вкусного набілу і т. п.

Все в рускій мові.

Ціна 70 кр.

По надісланю переказом **76 кр.** висилає франко Друкарня народова **Ст. Манецкого і Спілка**, Львів. Готель Жоржа.

Робітня уніформів

для п. ц. к. офіцирів, урядників

і пп. студентів

а за разом всіляких убрань мужеских

Йосифа Сеґети

у Львові, при улиці Панській ч. 22.

Всякі замовлення виконують ся по цінах умірених в як найкороттій часі, так в місці як також на провінцію. 130 2—15